

Énekek éneke

Miracle · Énekek éneke · Egy kiállítás képei

Bemutató: 1979. február 24. Pollack Mihály Műszaki Főiskola Kollégiuma

Sajtó, kritika:

Énekek éneke – A Pécsi Balett kamaraestje

A Pécsi Balett és valószínűleg Eck Imre számára is fontos stúdiomot jelent kamaradarabok tervezése és előadása. Most legutóbb is, négy – egymást követő – szombat estén mutatták be legújabb produkciójukat, az Énekek énekét. A bemutató és az azt követő előadások helye a pécsi Pollack Mihály Műszaki Főiskola kollégiumának klubja. Ez mintegy kétszobányi helyiség, amelynek egyik fele a nézőtér – tornapadokkal és székekkel berendezve –, körülbelül 80 ember befogadására alkalmas. Másik, kisebbik fele a „színpad”: tulajdonképpen a klub padlója, mögötte sötét körfüggöny. A világítás mindössze néhány tungsráflex-es jódlámpa. Ez a puritán környezet és az a tény, hogy a táncosok karnyújtásnyira vannak a nézőktől, fokozott teljesítményre ösztönözte az előadókat, a Pécsi lett négy szólistáját: Bretus Máriát, Uhrik Dórárt, Hetényi Jánost, Lovas Pált.

A nyitódarab címe Miracle, zenéjének szerzője Szabados György, az a magyar dzsesszmuzsikus, aki több mint másfél évtizede kutatja és járja a dzsessztől a modern komoly zene felé vezető utat. A magnófelvételen maga játszotta a zongoraszólót, bőgő, dob és hegedű kíséretében (vagy tán inkább társaságában). Az előadás egészének ismeretében szerencsésnek mondható a nyitódarab választása, amely bevezetőnek és hangulatteremtőnek kiváló: nem könnyed hangvétellű, de cselekményes és fontos üzenetet hordoz. A táncosok utcai ruhában adták elő, mintegy ezzel is hangsúlyozva, hogy a történet hétköznapi, és bármelyikünkkel megeshet. Dióhéjban arról van szó, hogy a Napszemüveges (Hetényi) magához kapcsolja, megbabonázza, végül eltaszítja az első Nőt (Uhrik), aki belepusztul csalódásába. Majd kapcsolatot kezdeményez a második Nővel (Bretus); aki keményebb alkat, jobban ellenáll neki, s amikor feltűnik a jóval emberibb Púpos (Lovas), hozzáköti magát. De a Nap-szemüveges ezt a kapcsolatot is feldúlja; és győztesként hűvösen elvonul, míg a Púpos fájdalmasan gyászolja

szerelemét.

Az Énekek éneke meglepetésszámba ment. Végvári Tamás mondta a veretes szöveget, s erre táncoltak mind a négyen, egyformán piros trikóban. Erotikus párkapcsolatokat láthattunk erre az őst szerelmi dicshimnuszra. Mind a mozgás, mind pedig a szöveg lebilincselő erejű volt, de ember legyen a talpán, aki mindkettőre azonos értékkel tudott figyelni. A pici színpadot nagyszerűen töltötték be, a páros és csoportos formációk minden lehetséges változatát végigtáncolták a szétválások és találkozások összes elképzelhető formájában, s amikor már úgy tűnt, hogy talán nem is lehet fokozni a látványt, gyönyörű kettős emeléssel végződött a darab. Eck méltóképpen fejezte be az estet Muszorgszkij Egy kiállítás képei c. szerzeményének a japán Tomita szintetizátor változatára tervezett koreográfiájával. A szólisták teljes, erős fényben, kék és barna trikóban táncoltak, s a koreográfia hol megegyezett az eredeti tételcímek mondanivalójával (Limoges-i piac), hol hozzátett valamit (Régi kastély), hol pedig teljesen más volt (A Tuillériák kertje). Az egész művet áthatotta a humor és a szellemesség, s a balettel immár tizenkilencedik éve „fertőzött” pécsi közönség – nagy részük a tizen-, huszonévesek közül került ki –, minden esetben vette a lapot, együtt élt az előadással, amelynek kirobbanó sikere biztosíthatta a koreográfust és az előadókat arról, hogy a kamaraestet érdemes lenne többszöri és máshol is bemutatni; például a főváros Egyetemi Színpadán vagy a Játékszínben.

És még egy apróság. A Pécsi Nemzeti Színházban jelenleg Eck Imre új koreográfiájának, Kodály zenéjére tervezett Hány Jánosnak folynak a próbái, melyet a Baranya Népi Együttes táncosaival együtt adnak elő. A kamaraest mozgásanyaga a látott próbarészlet ismeretében mintha előtanulmánya lenne a nagyobb lélegzetű színpadi műnek, s ilyenképp nemcsak színvonalas előadasként tarthatjuk számon, hanem tudatos, közönség elé vitt kísérletképp is.

Kenessei András // Magyar Hírlap

Színlap, műsorfüzet, plakát:

(/kepek/385.jpg)

Miracle

Bemutató: 1979. február 24. Pollack Mihály Műszaki Főiskola
Kollégiuma

Alkotók, szereplők:

koreográfus: Eck Imre (/szemely/eck-imre)

zeneszerző: Szabados György (/szemely/szabados-gyorgy)

szereplők:

Bretus Mária (/szemely/bretus-maria), Uhrik Dóra (/szemely/uhrik-dora), Hetényi János (/szemely/hetenyi-janos), Lovas Pál (/szemely/lovas-pal)

Énekek éneke

Bemutató: 1979. február 24. Pollack Mihály Műszaki Főiskola
Kollégiuma

Előadásszám: 10

Alkotók, szereplők:

koreográfus: Eck Imre (/szemely/eck-imre)

szereplők:

Bretus Mária (/szemely/bretus-maria), Uhrik Dóra (/szemely/uhrik-dora), Hetényi János (/szemely/hetenyi-janos), Lovas Pál (/szemely/lovas-pal)

Műleírás:

Szöveg a Bibliából.

Egy kiállítás képei

Bemutató: 1979. február 24. Pollack Mihály Műszaki Főiskola
Kollégiuma

Előadásszám: 7

Alkotók, szereplők:

koreográfus: Eck Imre (/szemely/eck-imre)

zeneszerző: Modest Muszorgszkij (/szemely/modest-muszorgszkij)

zeneszerző: Isao Tomita (/szemely/isao-tomita)

szereplők:

Bretus Mária (/szemely/bretus-maria), Uhrik Dóra (/szemely/uhrik-dora), Hetényi János (/szemely/hetenyi-janos), Lovas Pál (/szemely/lovas-pal)

© Pécsi Balett Nonprofit Kft. (<https://www.pecsibalett.hu/>)

Impresszum (/impresszum)

Készült a Nemzeti Kulturális Alap támogatásával (<http://www.nka.hu/>)

(<http://www.nka.hu/>)